

Тијана Перић

Институт за политичке студије, Београд

АНТИКОРУПТИВНИ КАПАЦИТЕТИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У СВЕТЛУ МЕЂУНАРОДНИХ ИНТЕГРАЦИЈА*

Сажетак

Овај рад описује анатомију антикоруптивне парадигме у Републици Србији, која је скопчана са процесом међународних интеграција, пре свега са процесом придруживања Србије Европској унији. Рад је подељен у две тематске целине. У првом делу рада аутор анализира постојеће нормативне антикоруптивне капацитете Републике Србије, пре свега фокусирајући се на анализу Националне стратегије за борбу против корупције у Републици Србији (2013-2018) и на анализу сета антикоруптивних закона. Други део рада је посвећен институционалној анализи антикоруптивних механизма коју карактерише постојање великог броја међусобно неусаглашених антикорупцијских тела.

Кључне речи: антикорупција, капацитет, Република Србија, међународне интеграције

О феномену антикорупције у почетку се писало у новинама и памфлетима али не и у научним публикацијама јер је корупција била сматрана моралним грехом и објашњавала се антрополошким песимизмом. Велики проблем са корупцијом био је и недостатак тачних података који би омогућили њену ваљану квантификацију будући да је број коруптивних аката био драстично већи у односу на број процесуираних, односно правноснажно осуђујућих. У периоду од 1960-1970. године корупција је била ексклузивни феномен у државама Трећег света, чак су и многи државни удари

---

* Овај рад је настао у оквиру пројекта бр. 179009, који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

проналазили свој легитимитет у антикоруптивним сентиментима. У последњих неколико деценија након Хладног рата, антикоруптивна реторика и антикоруптивни сентименти добијају на актуелности и значају. Антикорупција постаје високо позициониран политички приоритет и једна од водећих тема на истраживачким агендама. Паралелно са повећањем академског интересовања за ову проблематику, борба против ове социјалне девијације постала је важан задатак глобалне политике, те је теоретичар Иван Крастев сликовито приказао антикоруптивни глобални консензус као метафору о браку локалног и глобалног.¹⁾

Неколико фактора је утицало на појаву антикоруптивне глобалне парадигме: крај Хладног рата, крај реалсоцијализма, развој истраживачког новинарства, успон демократије, развој грађанског друштва, процват криминала.²⁾ Глобални свет је постао „осетљивији“ на масовну појаву корупције и на глобалну позорницу ступају актери који су заинтересовани за антикоруптивну кампању. Као најзначајније актере идентификујемо иностране инвеститоре који антикоруптивну кампању виде као могућност да редукују скривени протекционизам на тржиштима у развоју, затим међународну организацију *Transparency International*, међународне финансијске ситуације (Међународни монетарни фонд, Светска банка) које на антикорупцију гледају као на алатку за обезбеђивање подршке њиховим политикама и САД која антикоруптивну кампању види као инструмент за промовисање својих трговинских интереса. Антикоруптивна парадигма је узела маха и у транзиционим државама и дојучерашњим ауторитарним друштвима Источне и Југоисточне Европе у којима је корупција била структурална (у смислу формирања клијентелистичке друштвене структуре која је била повезана са претходном комунистичком номенклатуром) што је резултирало неповерењем грађана у институције, недостатком транспарентности у креирању јавних политика и непостојању владавине права. Антикорупцијске снаге су у овом делу Европе долазиле споља, тј. биле су интернационализоване и како Андрас Сајо запажа: „да није било вањских критика корупција не би била појмљена као акутни друштвени проблем.“³⁾ Спољни чиниоци који су мотивисали антикоруптивни успех у овим државама су: Европска унија, *OECD*,

1) Види: Ivan Krastev, *Three Essays on the Politics of Anti-Corruption*, CEU Press, 2004, стр. 2.

2) *Ibid.*, стр. 3.

3) Andras Sajo, Stephan Kotkin, *Political Corruption in Transition: A Skeptic's Handbook* CEU Press, Budapest, 2002, стр. 1.

GRECO (Група земаља за борбу против корупције) и *SPAI* (Пакт стабилности за Југоисточну Европу).⁴⁾

Антикорупцијски тренд није заобишао ни Републику Србију а узроци замаха антикоруптивних сентимената су двојаки. Прво, припадници политичке елите и цивилни сектор су постепено добили свест о томе да је борба против корупције добитна тема за политичке поене и да је корупција изузетно непопуларна и скупа јер утиче на неправичну дистрибуцију моћи и ауторитета у политичком систему и изискује велике трошкове за грађанство, за економски и политички развој. Друго, међународно окружење је упутило апел Србији да она, између осталог, има лош међународни имиџ и због постојања ове системске девијације и да није атрактивно тле за инострана улагања у домаћу привреду. Овај други разлог је био кључни да борба против корупције постане *sine qua non* међународних интеграција а сам тим и међународна обавеза Републике Србије.

Нова политичка антикоруптивна парадигма у Републици Србији подразумева постојање синергетског ефекта следећих чинилаца: развијање свести о постојању корупције и артикулисање политичке воље за њено сузбијање, формулисање антикорупцијског нормативног оквира и институционалног дизајна у ком ће деловати антикорупцијска тела. Стратешки циљ антикоруптивне стратегије је да корупцију учини неисплативом и да индекс њене перцепције сведе на подношљиву меру која неће бити препрека демократском, социјалном и економском развоју државе. У страницама које следе разматраћемо нормативне и институционалне капацитете борбе против корупције у политичком систему Републике Србије.

1. НОРМАТИВНИ ОКВИР АНТИКОРУПТИВНЕ ПАРАДИГМЕ У СРБИЈИ

1.1. Национална стратегија за борбу против корупције за период од 2013. до 2018.

Пионирски подухват у нормирању антикорупцијског стратешког документа била је Национална стратегија за борбу против корупције у Републици Србији из 2005. године (у даљем тексту Стратегија) и Акциони план за њено спровођење из 2006. године. Из извештаја Агенције за борбу против корупције о спровођењу

4) Види: James Anderson, H. Gray, Cheryl W., *Anticorruption in Transition*, World Bank Publications, Herndon, 2006, стр. 4.

Стратегије⁵⁾ (који датира из 2012. године) уочава се да су у највећој мери остварени циљеви у области установљавања нормативног и институционалног оквира за превенцију и репресију корупције, спречавање конфликта интереса јавних функционера, успостављање транспарентног начина финансирања политичких странака и политичких активности и укључивање у регионалну и међународну борбу против корупције. Поједина материја која је од кључног значаја (попут реформе правосуђа, процедуре јавних набавки, процеса приватизације, власништва над медијима итд.) није на адекватан начин била заокружена овим стратешким документом. Поред тога, појавиле су се компликације у самом надзору над спровођењем Стратегије, будући да обвезници Акционог плана нису испуњавали своју дужност да на благовремен и потпун начин извештавају надлежне органе о предузетим активностима.

Због наведених мањкавости, на крилима нормативног оптимизма и напретка у евроинтеграцијама, донета је Национална стратегија за борбу против корупције у Републици Србији за период од 2013. до 2018. године (у даљем тексту Стратегија).⁶⁾ Стратегија се заснива на шест начела којих су дужни да се придржавају органи власти и носиоци јавних овлашћења који имају кључну улогу у превенцији и репресији корупције (начело владавине права, начело нулте толеранције на корупцију, начело одговорности, начело свеобухватности примене мера и сарадње субјеката, начело ефикасности, начело транспарентности). Стратегијом је прокламована „нулта толеранција“ на корупцију која подразумева неселективну примену закона у свим појавним облицима. Стратегијом се фаворизује принцип преузимања пуне одговорности за креирање и спровођење јавних политика, укључујући примену Стратегије и Акционог плана за њено спровођење. Стратегија на велика врата уводи обавезу да се све мере примењују свеобухватно и доследно у свим областима уз сарадњу и размену искустава и усаглашавање поступања релевантних субјеката, на свим нивоима власти, са установљеном добром праксом. Стратегија успоставља принцип транспарентности у поступку доношења и спровођења одлука и омогућава грађанима приступ информацијама, у складу са законом.

Системом позитивне енумерације у Стратегији су наведене области у којима је присутна корупција (политика, јавне финансије, јавна интерна финансијска контрола, екстерна ревизија и за-

5) http://www.acas.rs/images/stories/Agencija_-_Izvestaj_o_sprovodjenju_Strategije_2012_-_28-03-2013.pdf (15/1/2015).

6) Службени гласник РС, бр. 57/2013.

штита финансијских интереса ЕУ, приватизација и јавно приватно партнерство, правосуђе, полиција, просторно планирање и изградња, здравство, образовање и спорт, медији). Методолошки је Стратегија конципирана тако да је за сваку од наведених области дат опис тренутног стања (*de lege lata*) и циљева који се желе постићи (*de lege ferenda*). Посебна пажња у Стратегији посвећена је превенцији корупције: у поступку припреме прописа, запошљавању и напредовању у органима власти на основу критеријума и заслуга, обезбеђивању транспарентности у раду органа власти, континуираној едукацији о корупцији и начинима борбе против корупције, стварању амбијента за активније учешће цивилног друштва и приватног сектора у борби против корупције. Као превентивни механизам предвиђено је да Народна скупштина прати спровођење закључака, односно препорука које је донела поводом извештаја независних државних органа. Овим државним органима посвећена је посебна пажња и предвиђено је проширење и прецизирање надлежности и унапређивање кадровских капацитета и услова рада Агенције за борбу против корупције, Заштитника грађана, Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности као и Државне ревизорске институције.

1.2. Антикоруптивно законодавство

Република Србија је прихватила антикорупцију као међународну обавезу, што са собом повлачи ратификацију најзначајнијих инструмената у области борбе против корупције. У целини узев, закони и други прописи делимично су хармонизовани са међународним стандардима. План хармонизације унутрашњег правног поретка са прописима Европске уније за период од 2013. до 2016. године утврђен је у Националном програму за усвајање правних тековина Европске уније.⁷⁾ Примера ради, Конвенција УН против корупције обавезује државе чланице да у свој позитивно-правни поредак уведу кривично дело „незаконито богаћење“ (знатно увећање имовине јавног функционера које не може разумно да се објасни с обзиром на његова законита примања) уколико је то у складу са највишим правним актом и фундаменталним принципима националног правног система.⁸⁾ До данас, у српско кривично законодавство није уведено ово кривично дело јер оно може бити у супротности са основним начелима кривичног права и принципом индивидуалне одговорности учиниоца. Поред тога, глава кривич-

7) Текст доступан на сајту: www.seio.gov.rs

8) Види: члан 20. Закона о ратификацији Конвенције Уједињених нација против корупције, Сл. лист СЦГ - међународни уговори, бр. 12/2005.

них дела против привреде у Кривичном Законнику Србије у великој мери је усаглашена са Кривичноправном конвенцијом о корупцији, Конвенцијом УН против корупције, Конвенцијом о борби против корупције страних функционера у међународним трансакцијама и другим међународним инструментима. Но, право је жив инструмент који мора да иде укорак са друштвеним тенденцијама, па је због нових метода извршења привредних кривичних дела препозната потреба унапређења инкриминација у националном законодавству. Исти проблем идентификован је и у горепоменутој Стратегији и пратећем Акционом плану, који предвиђају унапређење привредних и коруптивних кривичних дела у Кривичном Законнику.

Позитивним општим правним актима у Републици Србији нормирано је финансирање политичких субјеката и политичких активности. Законом о финансирању политичких активности из 2011. године знатно је унапређен нормативни оквир у овој материји. Крајем 2014. године усвојене су измене и допуне овог закона у циљу његове боље примене. Законом о изменама и допунама закона о финансирању политичких активности⁹⁾ политичке странке су добиле могућност да купују непокретну имовину из буџетских средстава уз обавезу да те непокретности искључиво користе за спровођење својих активности (чл. 11. став 4.). Новитет је решење по ком се средства за финансирање редовног рада политичких субјеката користе и за финансирање трошкова изборне кампање. За финансирање политичких субјеката издваја се 0,105% пореских прихода буџета Републике Србије, док трошкови изборне кампање износе 0,07% (чл. 16.) што је знатно мање у односу на првобитно решење. Годишњи финансијски извештај се више не подноси Службеном гласнику већ Агенцији за борбу против корупције, уз обавезу директора Агенције да акт о трошковима изборне кампање донесе у року који обезбеђује да тај акт ступи на снагу а најкасније 5 дана од дана расписивања избора а измене и допуне тог акта није могуће вршити током изборне кампање (чл. 29.).

Кључни проблем у овој области је чињеница да до данашњег дана није извршена ни једна екстерна ревизија политичких субјеката јер они нису били предвиђени законом као обавезни субјекти ревизије Државне ревизорске институције (ДРИ), због недостатка потребних капацитета органа надлежних за контролу финансирања. Другим нацртом Акционог плана за поглавље 23, на темељу препорука из Извештаја о скринингу, за трећи квартал 2016. године предвиђена је обавеза усвајања прописа по којим би се про-

9) Службени гласник РС, бр. 123/2014.

грамом ревизије обавезно обухватила ревизија парламентарних политичких странака на републичком нивоу и увела обавеза директора Пореске управе да у годишњи или ванредни план пореске контроле обавезно уврсти даваоце финансијских средстава и других услуга политичким субјектима у складу са извештајем Агенције о финансирању политичких активности и субјеката (активност 2.2.2.3.).¹⁰⁾ Пре него што се започне са ревизијом политичких странака, по нашем суду, неопходно је изменити Закон о финансирању политичких активности како би се јасно утврдиле и разграничиле обавезе Агенције за борбу против корупције, ДРИ и других органа у поступку контроле политичких активности и субјеката. Ова активност би требало да буде усаглашена са заједничким мишљењем Венецијанске комисије и OSCE (ODIHR) датог поводом амандмана на Закон о финансирању политичких активности. У горе наведеном заједничком мишљењу CDL - AD (2014) 034 (од 14.10. 2014.)¹¹⁾ изложени су основни и додатни критеријуми који би требало да се испуне како би се побољшала ситуација у овој материји. Као основни критеријуми узимају се: проширење надлежности Агенције за борбу против корупције, преиспитивање нивоа јавног финансирања, разматрање одређивања лимита за трошкове кампања и финансирања политичких странака, ограничавање износа приватних донација које дају појединци и приватне компаније. Додатни услови су: адекватно регулисање кредитне гаранције и плаћања на рате као и регулисање неновчаних доприноса, третирање чланарина као донација, увођење строжих санкција у случају непријављивања имовине и низ других мера.¹²⁾ По нашем уверењу, било би оптимално да ревизија у току изборне године обухвати и оне политичке ентитете који примају средства из буџета, независно од тога да ли су прешли цензус и постали парламентарне странке или нису.

Антикоруптивни нормативни капацитети Републике Србије побољшани су доношењем Закона о јавним набавкама¹³⁾ који је предвидео низ мера за јачање контроле и надзора над његовом применом. Овај нормативни оквир прописује посебне одредбе о спречавању корупције и сукоба интереса водећи притом рачуна о већој транспарентности поступка јавне набавке.

10) <http://www.drzavnauprava.gov.rs/tekst/7715/drugi-nacrt-akcionog-plana-za-poglavlje-23.php>-доступно (3/2/2015).

11) [http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD\(2014\)034-e,\(23/1/2015\)](http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD(2014)034-e,(23/1/2015)).

12) Детаљније види: [http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD\(2014\)034-e](http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD(2014)034-e), стр. 3.

13) Службени гласник РС, бр. 124/2012.

Корпус антикоруптивног законодавства заокружен је усвајањем Закона о заштити узбуњивача (усвојен је у Народној скупштини 25. 11. 2014. године али још увек није објављен у Службеном гласнику, прим. аутор) чија примена ће почети по истеку 6 месеци од дана ступања на снагу. Овај необично дуг *vacatio legis* као и чињеница да дуго ишчекивани нормативни оквир о узбуњивачима још увек није објављен баца сенку сумње на спремност да се започне његова примена. У основи, реч је о коректном тексту закона којим се регулише концепт узбуњивања, поступак узбуњивања, права узбуњивача, обавезе државних и других органа, организација, правних и физичких лица у вези са узбуњивањем, као и друга питања од значаја за узбуњивање и заштиту узбуњивача. Овим законом (уколико се буде ваљано примењивао *sic!*) пружена је адекватна заштита лицима која због пријављивања сумње на корупцију или на какво друго незаконито поступање трпе извесне последице и то неретко оне које погађају њихов радноправни статус. Поред наведеног нормативног дизајна, потребно је донети и низ других мера за ефикасну примену прописа у пракси као и подизање свести о значају и начинима заштите узбуњивача. Да би нормативни антикоруптивни капацитети Републике Србије били оптимални, потребно је усвојити закон који би регулисао лобистичку делатност. Стратегијом и Акционим планом за њено спровођење предвиђено је усвајање овог закона, који је окарактерисан као кључни у борби против економског и политичког подмићивања. Поред тога, из Брисела стижу јасни сигнали да је усвајање овог закона неопходно за отварање преговарачких поглавља 23 и 24.

2. ИНСТИТУЦИОНАЛНИ ДИЗАЈН АНТИКОРУПЦИЈЕ У СРБИЈИ - ЈЕДНА ЗЕМЉА ВИШЕ ГОСПОДАРА

Институционални дизајн антикорупције у Србији карактерише егзистенција великог броја тела надлежних у овој материји, њихова међусобна конкуренција и неусаглашеност. Антикоруптивни механизми су услед тога компликовани и нејасни и додатно отежавају спровођење Стратегије. Национална стратегија за борбу против корупције предвидела је да ће надзор над њеним спровођењем бити поверен Агенцији за борбу против корупције (у даљем тексту Агенција) независном државном органу који годишње извештаје о степену реализације ових докумената подноси Народној скупштини. Агенција обавља знатне надлежности али у ред најзначајнијих убрајају се: вођење извештаја о имовини функционера, превенција

сукоба интереса, контрола финансирања политичких активности, надзор над спровођењем планова интегритета и најзад, надзор над применом Стратегије и Акционог плана. У другом нацрту Акционог плана за поглавље 23, на темељу препорука из Извештаја о скринингу, предвиђено је да се побољша ефикасност Агенције у вршењу надлежности кроз законске измене, ојачане административне капацитете и осигурану међуповезаност са различитим органима и организацијама.¹⁴⁾ Савету за борбу против корупције, као саветодавном телу Владе, Стратегија је поверила обавезу праћења резултата спровођења ових стратешких докумената. Ово саветодавно тело егzekутиве, Савет прикупља информације о искуству и потешкоћама и о томе извештава Владу и предлаже јој мере које треба предузети у циљу ефикасне борбе против корупције. Поред тога, Савет прати спровођење ових мера и даје иницијативу за доношење антикорупцијских прописа. Проблем је у томе што се Савет не састаје на редовној основи са Владом, нити се позива на седнице Владе (а по нашем суду требало би да постоји хармонија између ова два тела) па је неопходно унапредити интеракцију између њих.

Координација спровођења Стратегије поверена је Групи за координацију спровођења Националне стратегије за борбу против корупције, у оквиру Министарства правде. На челу ове групе налази се државни секретар надлежан за питање корупције. Ова група је контакт тачка за сарадњу са органима власти и носиоцима јавних овлашћења у међународним организацијама. Но, институционални дизајн се овде не окончава. Будући да је антикорупција један од важнијих политичких циљева, Влада Републике Србије је 7. 8. 2013. године донела Одлуку о оснивању Координационог тела за примену Акционог плана за спровођење Националне стратегије за борбу против корупције.¹⁵⁾ Оснивањем овог тела успостављена је координација на највишем политичком нивоу. Чланови Координационог тела су: премијер, министар надлежан за послове правосуђа, министар надлежан за послове финансија и члан Савета за борбу против корупције.¹⁶⁾ Издизањем координације на ранг премијера и министара, ван сваке сумње даје се већи значај спровођењу Стратегије и идеалтипски посматрано, требало би да побољша поступање извршне власти по обавезама из Стратегије. *Raison d'être* овако замишљеног тела није нам најјаснији, тј. имамо дилему

14) Види: Други нацрт Акционог плана за поглавље 23, стр. 128.

15) <http://www.slglasnik.info/sr/84-08-08-2014/24650-odluka-o-osnivanju-koordinacionog-tela-za-primenu-akcionog-plana-za-sprovođenje-nacionalne-strategije-za-borbu-protiv-korupcije-u-republici-srbiji-za-period-od-2013-do-2018-godine.html> (30/ 1/2015).

16) Став 3. Одлуке.

да ли је посреди координација унутар извршне власти или паралелни механизам надзора?

Радам Координационог тела руководи премијер, а замењује га министар надлежан за послове правосуђа а у раду могу да учествују и остали чланови Владе и руководиоци надлежних државних органа. Ово тело се састаје најмање једном у шест месеци и од дана оснивања састало се једанпут. Административно-техничку подршку раду Координационог тела пружа министарство надлежно за послове правосуђа и Савет за борбу против корупције. Државни секретар из министарства надлежног за послове правосуђа врши координацију надлежних државних органа за потребе Координационог тела. На послетку, творци антикорупцијског дизајна водили су рачуна и о инклузији организација цивилног друштва у антикоруптивне механизме. Наиме, ове организације су укључене у процес координације спровођења ових мера тако што достављају своје извештаје и предлоге Канцеларији за сарадњу са цивилним друштвом, која их даље прослеђује Координационом телу. Овим су заокружени институционални капацитети борбе против корупције у политичком и правном систему Републике Србије.

ЛИТЕРАТУРА

- Anderson, James, H. Gray, Cheryl W. , *Anticorruption in Transition*, World Bank Publications, Herndon, 2006.
- Krastev, Ivan, *Three Essays on the Politics of Anti - Corruption*, CEU Press, Budapest, 2004. ,
- Sajo, Andras, Stephan Kotkin, *Political Corruption in Transition: A Skeptic's Handbook* CEU Press, Budapest, 2002.
- Национална стратегија за борбу против корупције у Републици Србији за период од 2013. до 2018. године, Службени гласник РС, бр. 57/2013.
- Закон о ратификацији Конвенције Уједињених нација против корупције, Сл. лист СЦГ - међународни уговори, бр. 12/2005.
- Закон о изменама и допунама закона о финансирању политичких активности, Службени гласник РС, бр. 123/2014.
- Закон о јавним набавкама, Службени гласник РС, бр. 124/2012.
- http://www.acas.rs/images/stories/Agencija_-_Izvestaj_o_sprovodjenju_Strategije_2012_-_28-03-2013.pdf (15/1/2015).
- <http://www.drzavnauprava.gov.rs/tekst/7715/drugi-nacrtr-akcionog-plana-za-poglavlje-23.php>-доступно (3/2/2015).
- [http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD\(2014\)034-e,\(23/1/2015\).](http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD(2014)034-e,(23/1/2015).) <http://www.slglasnik.info/sr/84-08-08-2014/24650-odluka-o-osnivanju-koordinacionog-tela-za-primenu-akcionog-plana-za-sprovođenje-na>

[cionalne-strategije-za-borbu-protiv-korupcije-u-republici-srbiji-za-period-od-2013-do-2018-godine.html \(30/1/2015\).](#)

Tijana Peric Diligenski

ANTI - CORRUPTION CAPACITIES OF THE REPUBLIC OF SERBIA IN LIGHT OF INTERNATIONAL INTEGRATIONS

Resume

This paper examines the political, legal and institutional design of the fight against corruption in the political system of the Republic of Serbia. The process of democratic consolidation and international integration of post-socialist states such as Republic of Serbia is inconceivable without formulating Anti-corruption Strategy and Action plan for its implementation. New anti-corruption political paradigm implies the existence of a synergetic effect following factors: raising awareness about corruption and articulation of political will to contain it, the formulation of a institutional framework in which will affect anti-corruption bodies and finally the existence of adequate monitoring. The strategic goal of anti-corruption strategy is to make corruption unprofitable and to reduce the Corruption Perceptions Index to tolerable measure, which will not be an obstacle to foreign investment in the domestic economy.

Key words: anti-corruption, capacity, The Republic of Serbia, international integrations

---

* Овај рад је примљен 20. фебруара 2015. године а прихваћен за штампу на састанку Редакције 09. марта 2015. године.

